

til Lov, hvorved Leirtiden indskrænktes til 30 Dage, altsaa en Forandring i Hærløvens Bestemmelser med Hensyn til Leirtidens Variagheit. Dette Forslag vandt jo Bifald hos det aldeles overveiende Flertal i Thinget, men der var dog nogen Modstand derimod, hentet dels fra militære Betragtninger og dels fra finansielle Betænkkeligheder. Jeg antager imidlertid, at, efter hvad der er oplyst ved Finantslovens Behandling iaar, hvor Bilag, som fra den høitærede Krigsminister have været tilsendt Finantsudvalget vedrørende den finansielle Side af denne Sag, have været meddelte, maa de finansielle Betænkkeligheder, der kunde være ved at gaa ind paa en saadan Ordning, være fuldstændig ryddede af Veien; thi det fremgaar af de nævnte af den høitærede Krigsminister meddelte Oplysninger, at Forandringen af Leirtiden fra 45 til 30 Dage i Forbindelse med Bemyndigelsen til at lade Leirøvelserne afflutte med en længere udadgaende Dvølse, har medført en Besparelse, ifødet for en Forøgelse af Udgifterne, og skjøndt det nu ganske vist i de meddelte Oplysninger hebber, at man i Fremtiden maa være belanet paa, at denne Besparelse kan falde bort eller blive mindre, er det dog vist givet, at man ikke behøver at vente en Forøgelse af Udgiften derved, og at det fra et ikke militært Synspunkt i Almindelighed maa betragtes som en Fordel at faae Leirtiden indskrænket til 30 Dage. De militære Betænkkeligheder skal jeg ikke gaa nærmere ind paa, men jeg antager at de Rapporter, der vel ikke ere trykte, men dog ere meddelte Finantsudvalget, i saa Henseende have beroliget den Ungsteligheid, der har kunnet være tilstede. Jeg havde derfor egenlig ventet, at der fra Regeringens eller den høitærede Krigsministers Side var kommet et Forslag i lignende Retning som det ifjor, og det saameget mere, som det forelaatte Hærløvsforslag jo gaar ud paa at indskrænke Leirtiden til 30 Dage. Jeg veed heller ikke, om det har været Ministerens Mening maaste at gjøre det alligevel — Lovene behøver jo ikke at staa i nogen formel Forbindelse med hinanden, og der var ogsaa ifjor to forskjellige Love angaaende Leiren, ligesom ogsaa Forslag i samme Retning kunne fremkomme endnu — men det forekommer mig naturligt, at man allerede nu paa dette Tidspunkt bringer denne Sag i Orden og faar Klarhed over dette Spørgsmaal. Der kunde maaste ogsaa være andre Duffer med Hensyn til Spørgsmaalet om Leirens Afholdelse, og hvad dermed staa i Forbindelse, som det allerede nu kunde være ønskelig at faae drøftede for det kommende Aar. Jeg beklager derfor, at Lovforslaget ikke allerede strax ved første Behandling er gaaet i Udvalg. Det skete imidlertid ikke, og jeg tror i Virkeligheden, at Grunden til, at det ikke skete, var den, at det da gik meget hurtigt; ærede Medlemmer passede ikke paa, Ingen havde forberedt sig paa at røre ved denne Sag dengang. Jeg

antager imidlertid, at det, at lade Sagen gaa videre uden at tage alle disse Spørgsmaal under Overveielse, neppe vil være rigtigt, og jeg skal derfor foreslaa, at denne Behandling standses, og Lovforslaget henvises til Hæruvalget.

Formanden (R a b b e): Forhandlingens Gjenstand er altsaa nu Sagens Henvisning til det betegne Udvvalg, nemlig Udvælget angaaende Hærens Ordning m. B.

I Anledning af den ærede Talers Bemærkning, at det gik meget hurtigt ved første Behandling, tillader jeg mig at bemærke, at der blev gjort et kjendeligt Ophold, inden Vædringsforslag indkaldtes — jeg erindrer det meget tydeligt — men derfor kan det jo meget godt være, at det er undgaaet et æret Medlems Opmærksomhed.

Berg: Angaaende den sidste Bemærkning af den høitærede Formand har jeg paa ingen Maade forstaaet den første ærede Taler saaledes, at det var nogenfomhelst Henvendelse til Formanden, thi det er jo en Selvfølge, at der var givet os al fornøden Tid til at begjære Ordet, saaledes som der altid bliver givet os Tid dertil; men naar jeg for mit Vedkommende her fra min Plads da ikke udtales mig om dette Spørgsmaal, bevroede det paa, at jeg nok ønskede paa Grund af den Forhandling, denne Sag fik ifjor og siden har faaet udenfor Salen, at der af Andre, og navnlig fra de Sider, hvor der har viist sig Modstand mod det Spørgsmaal, der reistes fra den høitærede Ministers Side, blev gjort Forslag i denne Retning med en lignende Motivering som den sidste ærede Talers. Jeg har imidlertid fra Meningsfæller faaet Opfordring til at stille et lignende Forslag, som det ærede Medlem fra Leire har stillet, og jeg skal derfor støtte det Forslag, han har fremsat. Der gives da Leilighed for Hæruvalget til at tale med Krigsministeren om Sagen, hvorvidt han kan indkomme et Duffe i den Henseende eller ikke — Andet er det jo ikke. Det Forslag, som forelaa ifjor, gjordes der efter min Mening altsaa meget Bæsen af fra begge Sider, nemlig baade fra deres Side, som vare Modstandere, og fra deres Side, som vare Væner af Forslaget, thi det var jo kun en Prøve for et enkelt Aar. Efter den Beretning, som nu foreligger om denne Prøve, forekommer det mig imidlertid, at det baade finansielt og militært har viist sig at være anbefalelsesværdigt at gaa den Vej, som man gik ifjor, men hvorvidt man nu iaar vil gjentage Prøven, derom kan jeg som sagt ingen Mening have. Derom vil der jo imidlertid siden blive Leilighed til at forhandle i Udvælget, og jeg skal derfor, som sagt, støtte det Forslag, som er fremsat af det ærede Medlem fra Leire.